

Exedræ Ecclesiasticæ Sive Concionvm Moralium ... t. ...

In Dominicas totius anni

Schrötter, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1688

XLVIII. In Domin. XIX. Post Pentecost. Amice quomodo huc intrasti non
habens vestem nuptialem. Matth. 22. Arg Apologia miseri.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56320](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-56320)

CONCIO XLVIII.

IN DOM NICA XIX. POST PENT.

Amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem. Matth. 22.

ARGUMENTUM.

Apologia Miseri.

Defensio op-
pressorum
commenda-
tiva

Ex non ab hominibus lata, sed ab ipsa natura condita, omniumque pectoribus insita, ac inarata est reorum, depressorum-
que defensio. Aud. Nullum toto orbe reperire est tam crudele Tribunal, quod omne patrocinium reis intercedat. Sint licet efferati Scythæ, sint Othomannici immites, sint barbaræ gentes alia, ad quas nullus haec tenus humanitati litterariæ patuit additus, omnes tamen aurem alteram incusatæ servant, defensorem admittunt, neminem inauditum condemnant. Ut vel inde colligere fas sit, ipsius naturæ instinctu eam ordinatam esse regulam, & non à quopiam mortalium sanctam, firmatamque. Ipse supremus Jurium omnium Arbitrè Deus, ne eadem Lex, in deterius semper vergente natura, unquam oblitteraretur, aut quispiam diplomate committitio se ab ea exemptum arbitraretur, suis sacerrimis statutis, calamo Salo-

monis Regis sequentibus verbis inse-
ri voluit: *Aperi os tuum muto, & causis Prov. 31. v.
omnium filiorum, qui pertransiunt; aperi os tuum, decerne quod justum est, & vin-
dica pauperem & inopem.* q. d. Non deerunt qui opprimantur à ditioribus, vel qui jus suum adversum potentiores prolequi non poterunt, capropter præcipio tibi, ut quantum in te est, Apologiam formes, vindicias exares, pro oppresso perores, indefensum damnari haud sinas. Qua lege cum me obstrictum tentiam, & hodiernum mendicabulum, non nisi ob centones suos, quibus in nuptiis comparere ausus est, mitri in tenebras exteriores inaudio, religioni mihi ducerem, si eundem indefensum sinerem. Quod si tamen necquicquam oratione mea evicero, ostendam, qua de causa tam rigidè plectatur. Rex regum adesto æquioribus mihi oculis, vosauribus.

§. I.

Defensio miseri.

II. Mirabitur forsitan nonnemo
propositi

propositi mei rationes, missitabitque
intra se: Ubi hujus Ecclesiastæ mens?
ubi Rex: ubi subsellia? ubi tribunal?
Nihil horum apparet, & ipse Apolo-
giam comminiscitur? Is quisquis est,
noverit Regibus non longas duntaxat
esse manus, sed & aures. Apud per-
fas Aures Regis nuncupabantur, &
habeantur, quicunque vel nomine
illius quidpiam audirent, vel ad ipsum
deferendum perciperent. Ejusdem
muneris cum non paucos hic prælen-
tes numerem, prudenter sanè coram
iis, tanquam irati Regis auditoribus,
eidem patrocinari adnitar.

III. Inferet alter jam causa decisa,
pauper hic jam fulminatus, quo sum
defensio? Ajo ita ejus causæ status
decisis, ut etiamnum agatur. Auspi-
cor itaque, & patrocinium suscipio,
quod nunquam, patentibus quantum-
vis regiæ humanitatis ostiis præsume-
rem; nisi me latere dextro exceptum
illus Clementia induxisset, altero
æquitas sustentaret. Hæc Regum se-
renissime, Majestatistuæ timore per-
culsum animum erigunt, linguamque
præ reverentia titubantem ad lo-
quendum expediunt. Hæc fretus
tibi supplex advolvor, & enixe esla-
gito, quanto proscriptis è corde fur-
oribus, verbum unum, alterum vè
pro vinclo tuo interponentem grati-
osè non dedigneis audire.

IV. Mendicabulum unum est ò
Rex, in quod tam violenta toristi
imperia, stipem ostiatim emendicat,
nihil serit quam præter preces, nec
ahud metit extra micam, aur obulum
de manibus eam sibi benignè largi-

entium. Quod cum dico perorasse
me prope confido. Nam quid aliud
à tali Codro præter centones præsto-
lari, aut quid extra statum ipsius exi-
gere potest? actum de mundo esset, si
ad calamitates ipsius fastus pauperum
accederet; nec proletarius quisque à
nobili, pauper à divite, Senator à
cive fibula aut chlamyde distingue-
tur. Verum non ea sunt tempora, ut
ad tantam arrogantiam, unius operis
homines, aut nullius assurgant. Ar-
duum est nobili pro ratione status
tergum velare, quidni pauperi? Mes-
ses externæ in tantum excreverunt, ut
melle fundi unius opus sit ad vestem
honestiorem comparandam; quæ
ut ut niter annum non fert. Et ea de
causa crediderim rarius in nupriis
comparere mercatores, ne forte illi-
dem improparent emptores, dicen-
tes: Domine illusitis nobis panno,
aut serico vestro; cardo vendidisti,
nudiustertius emimus, hodie rumpi-
tur; nunc niter, cras refacienda erit;
sila hæc non videntur esse Serum, aut
bombycum, sed urticarum, aut arane-
orum.

Unde ergo huic pauperi vestes? A
furto? Istud nefas est, & furca piandum.
Ab aliis? Ah desunt Martini, Francisci,
Ignatii, Stanislai, Kostcæ, qui vestes
suas aut doñent, aut cum centonibus
commutent. Ex mutuo? Id sine pig-
nore, ac usura hac tempestate non
modo pauperi, sed nec diviti concedi-
tur. An forte ex industriis? Adhibui-
sset eas, situam voluntatem penitus
inspexisset. Adhibuisse nisi villem
habitum à viris sanctissimis adama-
tam

sum compertum habuisset. Adhibuerat, nisi adoratam ab ipsis belluis lacernam inaudiisset. Etenim ut ex purpura Regem humanus oculus; sic ex paupertate, ac nuditate vel ipsi Tigrides sanctimoniam perspexere, co*lueretque*. Quid igitur reus, si omnis illi via ad honestum amictum obtendum præclusa? Vide quæso Rex invictissime, ne hac præcedendi ratione viam ad luxum aperias, vide ne adoratae, ab ipsis brutis animantibus, paupertati stigma inuras; vide ne contra te Elias zelosissimus in zona pellicea insurgat; vide ne Joannes ille Præcursor Domini in pilos camelii se se opponat; vide ne tot alii virti sanctissimi circumeuntes in melotis, & pelibus caprinis, aut viliori habitu adversum te protestentur; vide ne una ferias, quotquot jugulato inexplebili habendi desiderio, per calcatos honorum titulos, per inescantis Mammonæ ludibria, ac nidulantem in carne Cupidinem ad amatæ paupertatis labarum se se proripuerunt. An enim minus isti pauperes, atque ille? aut qua de causa minus rei, quam iste tuus lordidatus, qui tamen ipsius Divinitatis judicio amplius quid effecerunt, quod orbem habuere nihil, quam si fecissent ex nihilo.

V. Si detenandum est, in illos sati<sup>Luxus sa-
stigatur</sup> us fulmina, qui supra statum, conditionemque suam se efferunt; & ut fastum, superbiam, luxuriam licentiosius enutriant, pretiosissimis involvunt paludamentis. Eo enim deuentum est, ut non tantopele in aulis plerique molibus vestiantur; quam invulgari plebecula. Eo deuentum, ut qui herio-

leum vendidit, manicaque nares absterrit, hodie pomposè fulguret. Eo dico deuentum, ut malint potius domi splendide esuriri, debitaq; contrahere, quam pompæ vestium modum imponere.

VI. In libris Regum legitur diversisse Eliæ ad viduam cuiuspiam Prophetæ, & percontatum esse, quid domi suæ haberet reliquum? cui illa jurejurando affirmavit, se nihil habere nisi modicum quid olei, ad cuticulam suam inungendam: *Non habet ancilla tua quidquam in domo sua, nisi parum olei quo ungar.* O mea bona Domina, & ad brassicam condieram quid? *Non habet quidpiam ancilla tua.* Quid ad pulles? quid ad lactucam? *Non habet &c.* Ubi alia suppellexi? Vendita pro fasciis, pro dextrariolis, protela byssina. O stultitiam! ô vanitatem! Nonne satius foret cum oleo comedere; quam deforis vanitatis sarcinam portare? Nonne præstaret ventrem pasci cibo vulgari, quam mentem aura populari? Hanc igitur gemellosque fratres ergastulis constringere pareret, ut qui prodigalitate & luxu nitere supra statum suum, facultatesve suas amibivere, in tenebris fatuos fuisse splendores ediscant. At tuus Captivus ô Rex clementissime quid delicii in veste populari, ac lacera contraxit; ne vestigium quidem ullum fastus, aut luxus patiente? Haud equidem diffiteor obnoxium futurum fuisse ergastulis, ac plagis, si ipse metet ultro in sordido amictu coronæ rutilanrum Procerum se se ingessisset. Memini enim severissimis legibus cautum, ne quispiam atratus aulam As-

*Vidua Luxus**4. Reg. 4. v.
12.**Eph. 4.*

G gg sueri

2. Reg. 20.

sueri ingredi præsumeret. Memini non sustinuisse Davidem ad se accedere nuntios suos, barba semitonsa, vestibusque ad ludibrium ex dimidio detruncatis, Memini Miphoboth antea Commensalem ejusdem exclusum, quod intonsa barba, pedibus, vestibusque non lotis basilicum limen profanasset. Memini alias vili ueste tractatos minus honeste. Verum cum compulsus sit intrare, & raptus insperato ex plateis, ductusque quo ipse ignoraret, quid peccavit, aut qua ratione læse reus tuæ majestatis?

VII. Sed utut reus, jamne omnis oppilata adveniam via? Jamne gratiarum defluxus omnino interclus? Jamne ipsis nulla supereft? Jamne causa cecidit? Appello, appello pacce tua ô Rex serenissimè, à tribunali Justitiae tuæ ad thronum, quo solo Superosæquas, Clementia tuæ, Nulla certe ratione incomprehensum supremæ Majestatis prototypon rudi ectypo adumbrare pollebimus, nisi ad aureæ ipsius Clementiæ Ideam fixerimus oculos, & in pectoribus nostris melleæ gratiæ pigmentis exprimere conati fuerimus. Latentibus enim cæteris sub arcano divini abyssi sapientio admirandis perfectionum illius sacramentis, solius irradiantis Clementiæ lepos tam luculenter nostrum ferit obtutum, ut vel cœci de eadem dijudicare valeant. Hac ille evocatus nostrorum enormitate scelerum gravidas Justitiae nubes ita attemperat; ut suspensis iisdem impiis plenisque inducias vitæ, in melius re-

Clementia
sq[ue]at Deo

formandæ, clargiatur prolixissimas Hac ille hostibus quantumvis capitibus finum gratiæ sua aperit, & casfatis præteritæ vitæ offensionibus, amicos jubet. Hac ille præscriptis Manlianis imperiis, si quando justissima provocatus Nemisi sœvite cogitur, infra condignum plebit. Hanc quælo æmulare Regum invictissime, & evacuato ab omni iracundia pectori misero indulge, ac sereniore fronte sedenti in tenebris sidus exoptatis sum exorere.

§. II.

Damnatio

VIII. Arbitror pro viridi patrocinatCic. de Orat.
me esse misero, sed latet me quoniam effectu. Vereor enim ne mihi eveniat, quod olim Graccho Oratori; qui cum Judicem ad misericordiam se in flexione arbitraretur, affectuque triumpharet, audire debuit: Misferet me hominis non rei, sed tui, quod tot verba profuderis. En & ego sat multa pro hoc misero disserui, & nihilominus Rex stomachatur, contra eum decernit, in ergastula compingi præcipit. *Mittite eum in tenebras exteriores.* Per Deum quid cauta? Id sane, quod in supposito erraverim, quod textum Evangelicum ad litteram de homine ac vestibus materialibus, & non juxta mysticum sensum interpretatus fuerim.

Quippe hic Rex adornans nuptias Christus
Filio suo, est ipse Rex cœli & Domini-
nus.

^{z. Ger. II. v. 2} nus Dominantium , illi despondens sponsam Ecclesiam suam ; juxta illud Pauli Paronymphi hujus despontationis : *Despondi enim vos uni viro Virginem castam exhibere Christo.* Et D.
^{2. Gen. 3. v. 29} Joannis testimonio : *Qui habet sponsam , sponsus est.* Quemadmodum enim sponsus adornat sponsam , vinculoque indissolubili sibi adstringit ; ita Christus Ecclesiam , electosque suos sibi copulat . Sic enim apud Oseam

^{Offa 2. v. 19} contestatur : *Et sponsabo te mihi in aeternum , & sponsabo te mihi in iudicio , & iustitia , & in misericordia , & in miserationibus , & sponsabo te mihi in fide.* Et sicut olim despontatus Jacob Patriarcha primum Liæ oculis lippienti , & subinde Racheli pulcherrimæ : ita Christus Dominus nunc despontatur Ecclesiæ militanti , quæ non adeo pulchra est , sed lippa oculis ; quia per fidem ambulamus , & non per speciem ; despontabitur vero in iudicio novissimo Ecclesiæ universæ triumphanti , in pulcherrima Rachele adumbratae . De qua despontatione vaticinatur Angelus Apocalypticus in hæc verba : *Et venerunt nuptia Agni , & auctor ejus preparavit se , & datum est illi , ut cooperiat se byssu splendentis , & candido. Byssinum enim iustificationes sanctorum sunt.*

^{Apoc. 19. v. 7} IX. Ad has nuptias invitat universos celorum terrarum que Rex , quin & compellit nonnullos , ut intrant : *Compelle intrare.* Unum dunt taxat à convivis exigit , quatenus in ueste nuptiali se fistant . Sed quænam illa ? Non utique quam bombyx nevit ; non illa quam textor texu-

it , sartor confecit ; sed quam ipse Spiritus S adornat , mensurat , induit ; vel quam nos eodem adjuvante conficere , atque adornare par est . O quam pulchra est vestis misericordia , benignitas , humilitas ; ad quas assuendas Doctor gentium adhortatur : *Induite vos , sicut electi Dei , sancti & dilecti viscera misericordia , benignitatem , humilitatem , modestiam , patientiam.* O quam pulchra , qua se induit gloriatut Isaias Vates : *Induit Ia. 61. v. 19.* me vestimento salutis , & indumento iuditia circumdedidit me. O quam pulchra , quam in muliere forti contemplatus est sapiens : *Fortitudo & decor Provo. 31. v. 25.* indumentum eius . Quam pulchræ , ac nitidæ aliae , in vestuario S. Spiritus obseratae ! Verum vel inferiores , vel hyemales sunt , quibus contra pluviam , grandinemque persecutio num , aut tentationum ventum protegimur , ac defendimur . Charitas uestis plendiferissima est æstiva , ac superior , quia ipsa operit multitudinem peccatorum . Quemadmodum uestis ^{x. Petri. 4.} ^{v. 8.} corpus , ita ipsa operit nuditatem animæ ; ita ipsa & multo eminentius ornat , ac tuctur eadem . Algere ibi sola debet cupiditas , ubi incendit & flagrat Charitas . Hæc est uestis polymita , ac talaris , quam dedid Jacob filio suo Joseph ; longa , & lata ad operiendum etiam infimos , variegata ob aliarum virtutum contextum . Hæc est pallium Eliæ , duplice imbutum spiritu , nempe erga Deum , & proximum . Hæc est coccinum illud bis tinctum , quo uestiebat non tantum filias Israel ^{2. Reg. 1. v. 24.}

Ggg 2 quam

D.Greg.

*Charitas
discernit in
ter filios Dei
& diabolus*

*Aug. tr. s. in
Ioan.*

*Alphonsi Re-
gis litera pu-
blica vestis
Panormit.
in Vita*

quam ipse Dominus. Hæc est verè vestis nuptialis, siquidem in hac Pilis Dei venit, quando ad nuptias cum humanitate nostra primo contrahendas processit. Quæ est, inquit D. Gregorius, *vestis nuptialis, nisi Charitas, qua vestitus Dominus venit ad nuptias.*

X. Hac veste discernuntur probi ab electis, filii sponsi à filiis Diaboli. In hoc, ait Veritas sempiterna, cognoscet, quia discipuli mei estis, sed dilectionem habueritis ad invicem. Hoc signum certum, & evidens, sanctum & unicum. Fallere cætera queunt, istud nunquam. Nam ut scribit Hypponensis Antistes: *Dilectio sola discernit inter filios Dei, & inter filios Diaboli.* Signent se omnes signo crucis, respondeant omnes: Amen; cantent omnes alleluia: baptizentur omnes, intrent omnes Ecclesiæ, faciant parietes basilicarum, non discernuntur filii Dei à filiis Diaboli, nisi in Charitate. Qui habent Charitatem nati sunt ex Deo, qui non, non sunt nati ex Deo. Quidquid vis habe, hoc solum non habeas, nihil tibi prodest. In hoc cognoscet omnes.

XI. Alphonsus Aragonum Rex invitatus ad nuptias Guteramni Regis Galliarum misit Granvellanum aulæ suæ Marescalcum, qui personam ipsius in iis referret. Hic se accingendo itineri, petuit supplex literas publicas Legationis suæ testes. Rex nec quicquam cunctatus paludamentum suum regium eidem circumdari mandat dicens: Accipe hoc, & confide, plus credituros omnes purpuræ, quam sepiæ. O vere Basilicum Veritatis testimonium, ne dicam oracu-

lum! Purpura enim Charitatis literat Electos, sepiæ piceatos, ac reprobos. In hoc cognoscet omnes, quia discipuli mei estis; si dilectionem habueritis ad invicem. Tot hæc nitet unionibus; quot actibus Charitatis Deo, & proximo copulatur. Immo totidem ad cœlestem thalamum ei patent ostia, quotquot emicat Unionibus. Singulæ enim portæ Jerusalæ, singulæ Margaritæ, seu uniones sunt, testimone D. Joanne Apostolo: *Duodecim porta, duodecim Margarita sunt per singulas, & singula porta erant ex singulis Margaritis.* Ut vel inde constet, his portis & non aliis, ad cœlestem patriam patiere aditum. Defectu horum Unionum, seu Charitatis hodiernus sordidatus obmutuit. Quia ut scribit Euthymius: *In corruptilibus nuptiis respondere quispiam posset, quod digna stola difficult inventu foret; in his autem incorruptilibus nuptiis ablata est omnis excusatio.* In proximo namque est is ornatus, & inventu facilis, si modo ex animo quispiam illum querat. Sufficit enim ad nuptias istas si vel centonem in corpore circumtulisset, dummodo animam aurea ornatam cyclade habuisset.

XII. Defectu hujus vestimenti, & non fidei compeditus, & missus est in urbanus hospes in tenebras exteriores. Nam cum alii omnino se excusaverint, aut elongaverint ab his nuptiis, alii accesserint, & accubuerint, nullos alios per priores interpretari possumus, quam infideles, hæreticos, Apostatas, à communione Ecclesiæ prorsus avulso,

*Charitas
ianua calæ*

*Apoc. 21 vs.
21.*

Eust. b. l.

avulsoſ, & anathematizatoſ ; nulloſ item alioſ per accedoſe ſano juđicio intelligere poſſumuſ, quam fideleſ, credenteſ, de menſa domini partici‐ panteſ ; & veſteſ laceram Charitatiſ circumfeſenteſ. Iſ ſenſuſ Joanniſ Da‐ maſceni eſt in haec verba ſenſuſ ſuuntr evulgantis : *Qui noluerunt venire ſunt hi, qui credere noluere, ſed perfeverant in heretiſ. Qui autem veſtem non habuit fidelis, qui peccatiſ coiuiuinavit veſtem candidam in baptiſmo acceptaam, & ideo meritiō pellitur.*

Qua item de cauſa Amicuſ nominat : *Amice quomođo huc intrasti & quem tamen reprobat, & dāminat, niſi quia fide conjuratuſ illi extiit, non charitate. Quasi diceret,* Interprete D. Gregorio : *Amice per fidem, & non Amice per operationem.* Cur item ligatiſ manibuſ, pedibuſque mittit in tenebraſ, & nocteſ in qua nemo operari potheſt, præterquam quod opera Charitatiſ exercere ne‐ glexerit, & ad quæviſ flagitia perpe‐ tranda diſcipliñtuſ fuerit. Aequiſtimuſ enim eſt, ut euim liget poena, quem antea ad bona non patranda faciave‐ rat culpa.

XIII. Fruſtra te iigitur, ah fruſtra o miser humoncio defedo; fruſtra quaſi mercari non potueris obtendo, quum omnibus proſtet haec veſtis, abſque auro, & argento, veſtaliſ. Venite, ait ipſe Spōliuſ, *Emete abſque argento, & auro, Incalluſ Paupertatem tuam adduxi, quum apud Superos fortunaruſ in‐ citæ maximo ſint in pretio, ſola pau‐ periſ animæ in odio. Incalluſ, quod intruſuſ fueris inſperato, obrendo, quoniam haec veſtem nunquam de‐ ponere debueras. Incalluſ Thronuſ*

Clementiæ appello, qui in illiſ nuptiis ſoliſ electiſ, & dilectiſ patebit. Jam te iigitur ejuro o miserrime, vade miſer, quò Rex jubet, da manus in vin‐ cula, collum in catatas, pedes in compedes. Ligatiſ manibuſ & pedi‐ buſ proicitte eum. Vade miſer in æter‐ nam damnationem : In tenebraſ exte‐ rioreſ. Succumbe decreto Domini in omne ævum : Ibi erit fletuſ, & ſtridor dentiuſ.

XIV. Jam averti oculos meos a te, & ad vos Auditores meos obver‐ to. Vos ultimò alloquor; vos percon‐ tor, quem putariſ in hoc uno mendi‐ cabulo figūratum ? Nonne, ut dixi, omnes, quoq̄ exuta chlamyde ſalutis, ac pallio charitatiſ centoni‐ buſ ſele flagitiiorum opperuere ? His omnibus Rex Deus, & homo Chri‐ ſtus, Judex vivorum & mortuorum tempore diſtriicti judicit ſui impro‐ rabit. *Amice quomođo huc intrasti non habens veſtem nuptialem.* Qua fronte incoram me cum hac lacerna ſcelerum praſumis accedere ? Ubi veſtis can‐ dida, quam in ſacro fonte tibi contuli ? ubi purpura, qua te indui ? ubi veri colores veſtes, quas tibi comparare debueras ? Num fila tibi deerant ? At haec ducere in dies piis poteras cogitationib, desideriisque sanctis extendere ? Num purpureus color, aut coccineus ? At illum de cruore meo mutuare potueras, & debueras. Num vellere deſtituebaris ? At illud ex Agni immaculati corpore tondere, ac deſumere pollebas. Quomođo huc intrasti ? Num te latebat neminem ſu‐ cienduſ, qui hac induitus non fue‐ rit ? In vulgaribus civium nuptiis ho‐

G gg 3 necte

Damasc. in
Vita Barla‐
am

S. Greg. hom‐
i. in E‐
vangelio

¶. 5. v. 1.

CONCIO XLIX.

422

nestè, ac pōmōse quivis se exornat, &c patimur, quia peccavimus in fratrem ad regales sordidati admittentur? Quomodo huc intrasti? Polliticus es ejurato mundo & pompis ejus, in sanctitate, ac justitia mili deservire, voluntatemque meam in cunctis explere, & quomodo stetisti promissis? Num furibus, ac latronibus nuptias filii mei consecravi? Num in hunc finem eundem crudelissimæ lanienæ exposui, quatenus flagitia serperent licentiosius? Num idcirco ex Erebi faucibus vindicavi, ut iteratò cum illo fœdus intires, teque illi mancipares? *Quomodo huc intrasti?*
Responde.

XV. Quid ais? quid reponis? Adamus ad dei Tribunal evocatus criminis admissi rationem redditurus, quantum potuit se subduxit, &c confusione plenus delitescere sub fico intendebat, quantunavis unius criminis reus; quomodo igitur tu miser coram eo irato comparebis de tot, tantisque sceleribus tuis rationem redditurus?

Fratres Joseph, quamvis jam pœnitentes, memorers olim irrogatarum illi injuriarum timore nimio perculsi, suis sceleribus calamitatem, quara patiebantur, imputabant: Merito hac

Gen. 45. v. 8.
nostrum. Audita verò contestatione, quod ipse esset Joseph; Ego sum Joseph frater vester, quem vendidisti in Ægypto; prorsus obmutuerunt. Quid tu infelix peccator dices, quum tibi divinissimus Joseph coram angelis suis improperabit: Ego sum Deus tuus, quem toties tamque nefariè in terra vendidisti, irritasti, convitiis onerasti; quis tunc te tremor agitabit? quæ turba formido præcordia pulsabit? quomodo vocem tibi omnem Majestas illa intercipiet?

Ananias, & Sapphira convicti à S. Petro mendacii, vel præ pudore, vel præ dolore, & timore spiritum exhalarunt. Quomodo tu impie millies animam non ages æternis mancipandus incendiis. Nonne cum hodierno Sordidato minimum in Sigalionem evades, et si in teneras exteriores, flamasq; inoccidas non proturbabere. Ergo dum tempus est texamus nobis hoc paludamentum nuptiale, si lacrum resarciamus; si attritum, renoveremus; si perditū, recuperemus; quatenus digni inveniamur admitti ad nuptias Agni, qui cum Patre, ac Spiritu S. vivit in sæcula.

Amen.

Gen. 42. v.
21.

CON-